

Ontvankelijkheid beroep inzake een berisping

1. ONTSTAAN EN LOOP VAN HET GEDING

Bij beroepschrift van 21 augustus 2001, bij de Commissie ingekomen op 22 augustus 2001, is appelland in beroep gekomen van een beslissing van verweerster, aan appelland medegedeeld bij brief van 10 juli 2001, inhoudende dat verweerster aan appelland op grond van artikel F10 onder 1.a van de CAO VO een berisping oplegt.

Van de gemachtigde van verweerster is een verweerschrift, gedateerd 12 oktober 2001, ontvangen. Beide partijen hebben producties in het geding gebracht. Op 7 november 2001 is de zaak ten overstaan van de Commissie te Eindhoven in aanwezigheid van beide partijen behandeld. Namens verweerster waren ter zitting aanwezig de heer ....., voorzitter Centrale Directie, ..., directeur, en genoemde gemachtigde.

2. DE BEOORDELING

Appelland is werkzaam aan de Scholengemeenschap ..... als leraar wiskunde. Bij de bestreden beslissing is aan appelland de disciplinaire straf van een schriftelijke berisping opgelegd op drie gronden. Samengevat gaat het hierbij om het volgende.

1. Appelland heeft, terwijl hij belast was met de surveillance bij een schoolonderzoek aardrijkskunde, tijdens dat schoolonderzoek bijles gegeven aan een leerling van een andere klas
2. Appelland is buiten de schoolvakantie, terwijl hij nog correctiewerkzaamheden moest verrichten in het kader van het eindexamen, gedurende enkele dagen afwezig en voor de school niet bereikbaar geweest.
3. Appelland geeft, in strijd met daaromtrent gemaakte afspraken, aan leerlingen voor schriftelijk werk ook cijfers boven de tien.

Appelland heeft in beroep gesteld dat er geen sprake is van ernstig plichtsverzuim en dat hij zich daarom met de opgelegde straf niet kan verenigen.

Verweerster heeft opgemerkt dat het beroep door appelland te laat zou zijn ingediend en dus niet-ontvankelijk moet worden verklaard en is voorts van oordeel dat de drie genoemde feiten ieder op zich, maar zeker allen tezamen, voldoende grond opleveren om een berisping op te leggen.

De Commissie oordeelt vooreerst omtrent de ontvankelijkheid van het beroep als volgt.

Het besluit van verweerster is aan appelland toegezonden op dinsdag 10 juli 2001. Aangezien de beroepstermijn zes weken bedraagt, was de laatste dag van de beroepstermijn dinsdag 21 augustus 2001. Het beroepschrift is door appelland op die dag gedagtekend. Aangezien het beroepschrift op 22 augustus 2001 in de postbus van de Commissie is aangetroffen, gaat de Commissie ervan uit dat het beroepschrift door appelland op 21 augustus 2001 door hem ter post is bezorgd.

In artikel 52a, eerste lid, eerste volzin, van de Wet op het Voortgezet Onderwijs is bepaald:

“Het beroep, bedoeld in artikel 52, wordt schriftelijk ingesteld binnen zes weken, nadat de beslissing aan betrokkene is medegedeeld.”

Artikel K1, derde lid, van de CAO VO bevat een gelijklopend voorschrift.

In artikel III-A8, vijfde lid, van het Rechtspositiebesluit Onderwijspersoneel is nader bepaald:

“Het beroepschrift moet worden ingediend bij de voorzitter van de commissie binnen 6 weken, gerekend vanaf de dag na die waarop het bestuursbesluit waartegen het beroep wordt ingesteld, aan appelland is verzonden.

Uit deze teksten kan naar het oordeel van de Commissie niet met zekerheid worden opgemaakt of voldoende is dat het beroepschrift binnen de beroepstermijn wordt verzonden dan wel of het binnen die termijn reeds ontvangen dient te zijn bij het beroepsorgaan.

Hoewel deze wet niet rechtstreeks van toepassing is in een zaak als de onderhavige meent de Commissie bij de beantwoording van de vraag of het beroep tijdig is ingediend aansluiting te kunnen zoeken bij de Algemene wet bestuursrecht (Awb). Een doorslaggevend argument hiervoor is dat bij de invoering van de Awb ook de beroepstermijn die geldt voor het beroep bij de Commissies van Beroep (destijds gesteld op dertig dagen) is gewijzigd is zes weken. Hieruit kan worden geconcludeerd dat de wetgever heeft beoogd dat

de termijn om in beroep te komen bij de Commissie dezelfde is als die bij een bezwaar of beroep op grond van de Awb. Het ligt dan ook voor de hand die termijn op dezelfde wijze te berekenen. Voorkomen dient immers te worden dat in gevallen, waarin de feitelijke toedracht omtrent het indienen van een beroep hetzelfde is, toch verschillend beslist zou worden afhankelijk van de vraag of het al dan niet een beroep in de zin van de Awb betreft.

Het voorgaande betekent naar het oordeel van de Commissie dat het beroep van appelland, met analoge toepassing van artikel 6:9, tweede lid van de Awb, tijdig is ingediend, nu het binnen de beroepstermijn per post is verzonden en binnen een week na het verstrijken daarvan bij de Commissie is ontvangen. Het beroep is derhalve ontvankelijk.

Met betrekking tot de opgelegde berisping oordeelt de Commissie als volgt:

Onder plichtsverzuim wordt ingevolge artikel F10, tweede lid, van de CAO VO verstaan:

“het overtreden van de voor de werknemer de voorschriften, het niet nakomen van hem opgelegde verplichtingen alsmede het doen of nalaten van datgene dat de werknemer bij een goede uitoefening van zijn functie behoort na te laten of te doen.”

Appelland heeft in zijn beroepschrift erkend dat hij met betrekking tot het bijles geven aan een leerling tijdens een surveillancebeurt onjuist heeft gehandeld en dat hij dit niet had behoren te doen.

Met betrekking tot het hiervoor onder punt 2 genoemde feit, dat aan de berisping ten grondslag is gelegd, is de Commissie van oordeel dat van appelland, ook al had hij een goede reden om enige dagen elders te verblijven, had mogen worden verlangd dat hij de schoolleiding op de hoogte had gehouden van zijn verblijfplaats en bereikbaar was gebleven. Dat appelland meende dat hij in het kader van de eindexamens niet meer nodig zou zijn doet hier niet aan af. Van een docent mag worden verlangd, zeker indien hij betrokken is bij het eindexamen, dat hij in de periode dat dit plaatsvindt bereikbaar is. Op dit punt kan het handelen van appelland dan ook als plichtsverzuim worden aangemerkt.

Met betrekking tot het verwijt aan appelland dat hij ook cijfers hoger dan tien geeft oordeelt de Commissie dat niet is komen vast te staan dat appelland ter zake ooit op ondubbelzinnige wijze opdracht is gegeven dit na te laten. Appelland heeft ter zitting verklaard dat, indien het geval zou zijn geweest, of alsnog wordt gedaan, hij dit ook verder zou hebben nagelaten en thans ook zal nalaten. Op dit onderdeel heeft de Commissie dan ook geen plichtsverzuim vastgesteld.

Uit het voorgaande volgt dat verweerster op goede gronden kon oordelen dat appelland zich aan plichtsverzuim heeft schuldig gemaakt en derhalve bevoegd was een disciplinaire maatregel op te leggen.

De Commissie is van oordeel dat, gelet op de aard en de ernst van dit plichtsverzuim zoals aangegeven onder de punten 1 en 2 hiervoor, niet kan worden gezegd dat de disciplinaire maatregel van schriftelijke berisping (de lichtste maatregel die kan worden opgelegd) als onevenredig zwaar kan worden bestempeld.

Het beroep is derhalve ongegrond.

3. BESLISSING

De Centrale Commissie van Beroep voor het Katholiek Voortgezet Onderwijs,

Recht doende,

Verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven te Eindhoven op 9 november 2001 door mr. H.P.H. van Griensven, voorzitter, mr. A.A.S.M. Aerden, mr. A.A.M. Mollee, drs. C.P.J. Hoornick en C.B.M. Evers, leden, in tegenwoordigheid van mr. H.P.G. van Eupen, secretaris.